

עטרת שָׁלוֹם

עלון שבועי שיעורי מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנושאים כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים
פרשת וישלח

בס"ד, עש"ק פרשת וישלח
י"ח כסלו תשפ"א – שנה י"ב גליון תקל"ז

זמני הדלקת הנרות ומוצי"ש

הרה"ג מוצי"ש	ר"ת	ירושלים	בני ברק	ניו יורק	מונטריאל
3:59	5:53	5:15	4:13	5:48	5:44
3:58	5:29	5:17	4:14	5:44	5:44

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום (לכ"ד)

לפי ביאור זה צריך אם כן להבין למה כתוב אח"כ 'ויירא יעקב מאד ויצר לו' למה פחד, הרי ביארנו עכשיו שהתרי"ג מצות מגן עליו אפילו בעידנא דלא עסיק ביה.

ואפשר לומר שזה ידוע מתיקו"ז שכל מצוה ומצוה תלויה בכל התרי"ג מצות, וכמו שאומרים בלשם יחוד ותרי"ג המצוות התלויות בה, ר"ל שאם חסר לו מצוה אחת או הוא חסרון לכל התרי"ג מצוות, וא"כ י"ל שהרי כתוב אח"כ בפרשה שהקב"ה ציוה ליעקב אבינו שלא יאכל את גיד הנשה, וא"כ לפי שאצל יעקב אבינו היה צריך להיות אח"כ מצוות גיד הנשה בגדר של מצווה ועושה, א"כ אע"פ שיעקב אבינו קיים כל התרי"ג מצות כולל ג"כ מצוות גיד הנשה, מ"מ היתה חסרון בדקות ליעקב אבינו במצוות גיד הנשה כי היה צריך עוד להיות מצות ועושה, וא"כ היה חסרון בכל התרי"ג מצות שלו, ולכן חשב שהתרי"ג מצות לא יגן עליו מפני עשו אחיו.

אולם אח"כ כשבא המלאך לאבק עמו ונצח אותו, וע"י נצטווה על מצות גיד הנשה, אז אמר לו המלאך 'כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל' (לכ"ט) משום שאז נשתלם יעקב אבינו בכל התרי"ג מצות בשלימות, ולכן 'שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל' נצח אותו לגמרי. והבן.

ליל שב"ק תשס"ח לפ"ק

אלא לפי שעה אי מיצר הרע אינה מגינה כלל אי מן הפורענות מגינה לעולם ותורה נמי למה תלאה הכתוב באור משום דמגינה לעולם אי מן הפורענות מצוה נמי מגנא לעולם ואי מיצר הרע דמצלא הא לא מצלא אלא לפי שעה. וזוהו מוכיח בספר קרן אורה שמצוה אינה מגנא בעידנא דלא עסיק בה כמו בתורה עיי"ש.

וא"כ לפי כל זה האך רצה יעקב אבינו שיע"י שקיים התרי"ג מצות יגן עליו שלא יעשה לו עשו הרשע שום רע.

והנראה לומר בדרך אפשר, שזה שאומרת הגמ' שהמצוות אינה מגינה כמו התורה, מדובר רק לאחר מתן תורה שהם מצוות שהם מצווים ועושים, אבל אצל יעקב אבינו שקיים כל התרי"ג באינה מצווה ועושה אפשר לומר שיש לאלו המצוות דין של תורה שמגן אפילו בעידנא דלא עסיק ביה. והסברא בזה כי מבואר המעם החילוק בין תורה ומצוה בשם דו"ז הגה"ק בעל הצבי לצדיק מזידיטשוב וצוק"ל (מובא בשו"ת אפרקטא דעניא ח"א סימן עז), כי תורה בין בעידנא דעסיק בה, ר"ל לימוד הלכות פסח בפסח וכיו"ב שעוסק אז גם בקיום ענינו, בין בעידנא דלא עסיק בה כגון הלכות פסח בסוכות מגנא ומצלא דלימוד התורה לא תליא בזמן, משא"כ מצוה ודפח"ח. וא"כ יש לומר שקיום המצוות באינו מצוה ועושה ג"כ אינה תלויה בזמן, ולכן מגינה גם בעידנא דלא עסיק בה ודו"ק.

פרש"י מלאכים ממש ע"כ. יש להבין למה באמת שלח יעקב מלאכים ממש אל עשו והיה די לו בשליחות אנשים ולשום דבריו בפיהם איך יאמרו לעשו ולא היה לו להטריח מלאכים.

ואפשר לומר הכוונה בזה שכתוב אח"כ 'עם לבן גרתי' ופרש"י ד"א 'גרתי' בגי' תרי"ג, כלומר עם לבן הרשע גרתי ותרי"ג מצות שמרתי ולא למדתי ממעשיו הרעים ע"כ. וזה איתא במסכת אבות (פ"ד מו"א) העושה מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד. היינו שיע"י המצות שהאדם מקיים מצוה בורא מלאך שימליץ עליו. וזהו המלאכים ששלח יעקב לעשו היתה מהמלאכים שנבראו מהתרי"ג מצוות שקיים אצל לבן הרשע, שבזכות קיום המצוות שקיים יגן עליו מעשו הרשע.

והנה צריך בירור איך רצה יעקב אבינו שהתרי"ג מצות ששמר יגן עליו מעשו הרשע, הרי אמרו חז"ל במסכת סוטה (כ"א), מצוה בעידנא דעסיק בה מגנא ומצלא, בעידנא דלא עסיק בה אגוני מגנא, אצולי לא מצלא, תורה בין בעידנא דעסיק בה ובין בעידנא דלא עסיק בה מגנא ומצלא. פרש"י בעידנא דלא עסיק בה, משנגמר המצוה ואינו עוסק בה אגוני אגנא מן הפורענות, אצולי לא מצלא מיצה"ר. ומקשה שם תוס' (ד"ה מצוה) וז"ל: ותימה מאי האי דקתני בברייתא תלה את המצוה בנר מה נר אינה מגינה אלא לפי שעה אף מצוה אינה מגינה

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל עֵשָׂו אָחִיו אֲרֻצָּה שְׁעִיר שִׂדָּה אָדוּם. (לבד)

ר"ל כתב רש"י וז"ל, על מלאכים מלאכים ממש. יש להקשות קצת היאך שלח יעקב לעשו הרשע והממא מלאכים ממש, וכי היה יכולת לעשו לראות מלאכים ממש, וא"ת שהיו המלאכים מתלבשים בלבוש כדמות אדם, א"כ היה לו לשלוח לו בני אדם ממש, א"כ מהו מלאכים ממש. אלא שבעים פנים לתורה הקדושה כנודע, כלומר וישלח יעקב מלאכים ממש לפניו דייקא לכו, כדי להגין עליו ויצילו מעשו הרשע, כמו שהלך עמוד הענן ועמוד האש לפניו ולאחריהם של בני ישראל ביציאת מצרים עד אחר קי"ם, והוא כדי שייגנו ויצילו אותם ממגן ורומח ובליםטראות שזרקו המצרים לישראל כנודע מרז"ל, ה"ה כאן עשה יעקב עם המלאכים, שהם יגינו ויצילו לפניו, אבל אל עשו אחיו שלח ארצה שעיר שדה אדום, שהם דבר ונוקבא דקליפה, שהם יפתו אותו בשיחתם הטמאה, עד שלא יהיה בו כח להרע ח"ו ליעקב.

בן ביתי ח"א דף פז: מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

וַיִּזְתֶּר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר (לב כה).

אפשר לומר כדי להבין את הפסוק הקדוש הזה שהיא נצחית, וזה החלי בעזרה"ת, כתבתי מכבר מה שאנו קוראים בקריאת שמע, 'ודברת בם' (דברים ו ז) ב"ם ר"ת בראשית מ'איתי, שהוא מרמז לתורה שבכתב ותורה שבע"פ, ומרמז הפסוק שהם אחד, שאדם הישראלי צריך ללמוד שני התורות האלו כי הם אחד, ומכל שכן עתה בגלות המר בעונותינו הרבים, השם יתברך יעזור לנו ישועה בקרבן בגאולה שלימה, שהחשכות היא גדולה, שאין בנו עוד כח כל כך לסובלה, ולקבל את היסורים הנוראים, ולא נשאר לנו עתה רק התורה, שאין שיוור רק התורה הזאת, כי אין לנו לא בית מקדש ולא כהן ולא נביא ולא קרבנות בפועל, אבל ב"ה יש לנו התורה הקדושה, שהיא מגנא ומצלא כמאמר חכמו"ל (מוטה כא), כי הם חיינו ואורך ימינו, ובלעדיה אי אפשר להתקיים, ועי"ז יעזור לנו השם יתברך ברוב רחמיו וחסדיו ישועה בקרבן. וזהו זיותר יעקב לבדו' לכו"ז בנגמטריא ב"ם, שלא נשאר לנו בעונותינו הרבים רק התורה שהוא ב"ם תורה שבכתב ותורה שבע"פ. ויאבק איש עמו' שפירש רש"י שהוא שרו של עשו את היצה"ר, שע"י התורה יש לנו כח להכניע ליצר הרע כמו שאמר חכמו"ל (קדושין ז): בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין. עד עלות השחר' שצריך להאבק עמו רק עתה בלילה בזמן הגלות, אבל בעלות השחר שהוא זמן הגאולה כשהשם יתברך ישלח לנו את מלך המשיח לגאלנו במהרה, אז הקב"ה ישחוט את היצר הרע (סוכה נב) בב"א.

מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

וַיַּעֲקֹב נֹסֵעַ סֹכְתָה וַיָּבֵן לֹא בַּיִת וְלִמְקַנְהוּ עֲשֵׂה סֹכְתָה עַל כֵּן קָרָא שֵׁם הַמְּקוֹם סֹכְתָה (לג ז)

הנה סוכה מרמז לבניה עילאה (פע"ח שער הסוכה פ"ד), כאשר קצת הדברים מבוארים במורה נבוכים (ח"ג פי"ד), דבאמת אותו העת, הוא זמן שהגרנות מלאים בר, ויקבים מלאים יין, ובית הבדים מלאים שמן, ואצרות מלאים פירות, וכל טוב ארון הארץ הוא באותו עת תחת יד האדם, ע"כ ציוה לנו התורה לצאת לסוכה, המרמז לבניה ולהשכיל, שהוא ית"ש ויתרוםם זכרו מאתו כל הטובות יצאו, והוא בעל הבית, ואין מי שאומר כוחו ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה, כאשר הדברים האלו מרומזים בתורתנו הקדושה בפסוק ויעקב נסע סוכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכות' ולכאורה עפ"י הרו המסור בדינו דמעשה יעקב עם הדורון לעשיו היה בסוד יום הכפורים, סוד השעיר המשתלח, ואח"כ תיכף עשה סכות, א"כ למה אמר ז'למקנהו עשה סכות', אבל עפ"י הדברים הנ"ל מדויק שפיר כוונת הסוכה, ויהיה זיבן לו בית' מלשון הבנה, כלומר שעלה קצת במחשבתו ה'בית', ז'למקנהו' זה ג"כ סוכב אל תיבת זיבן' שהבין במחשבתו שלמקנהו הוא עשה סכות, כלומר לכוונה זהו עשה סכות, כלומר שתכף פנה במחשבתו לכוונת הסוכה שמרמז על בינה, להבין בגדולתו, שהבורא ית"ש הוא בעל הבית, ואילו כל הונו ורכושו של אדם שייך, זהו כוונת הסוכה דרך כלל.

זכרון דברים' מאמר לסוכות מרבינו אלכסנדר מקאמרנא

עטרת רז

רזי תורה מרבתינו זי"ע

וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמְּקוֹם פְּנִיאל כִּי רְאִיתִי אֱלֹהִים פְּנִים אֶל פְּנִים וַתִּנְצֵל נַפְשִׁי (לב לא)

ולכאורה קצת קשה, כי המלאך הזה לפי פשוטו היה רוצה להתגבר עליו, כי היה שרו של עשו כדאמר רז"ל, א"כ לפי זה למה אמר יעקב עליו שהוא הציל נפשו.

ונראה לי, שמלאך אחר היה שם, והציל אותו ממש משרו של עשו, לזה כתיב ויקרא יעקב שם המקום פניאל כלומר איתא (פע"ח שער הפליחות פ"ו) שם א"ל הוא בכת"ר, שהוא בראשית הי"ג מכלילין דרחמי, וכן הוא ראשית שם א' מוי"ג ת"ד, והוא נקרא אל זועם בכל יום, שמשם נמשך נשמתו של יצחק שהוא מקור כל הדינים, לזה נקרא אל זועם, לפי שהוא זועם וכוועם על הדינים דלתתא לכפותו, וע"י שהוא זועם וכוועם עליהם, בזה נמתקן כל הדינים דלתתא, כי הוא ראש ושרש שלהם, שכולם נמשכים מא"ל זה ע"ש כנ"ל.

נמצא שזהו דכתיב ויקרא יעקב שם המקום' כי הקב"ה מלא כל הארץ כבודו, לית אתר פנוי מניה, לזה התגלות של הקב"ה שהיה לו במקום הזה, קרא יעקב פנאי' א"ל ששם א"ל הראשון שהוא שורש של כל הדינים, היה פונה ממנו כל המקטרגים והחיצונים משרו של עשו, והיה משיג שם יעקב שם א"ל כדאמר רז"ל (מגילה יח) הקב"ה קרא ליעקב אל, והא ראה כי אלהים' שהוא שורש דינים פנים אל פנים' והיה רוצה להרע לו, אעפ"כ שם א"ל שהוא שורש של שם אלהים, כי הוא שורש רחמים צד ימין של שם אלהים, והנשאר הי"ם משם אלהים הוא עיקר שורש של בחינת דינים הנמצא בשם אלקים כדאי' (פע"ח שער הכרכות פ"ג), אבל עתה נמתק אף הי"ם צד שמאל משם אלהים, עד שנעשה כל שם אלהים כלו פנים, וזהו פנים אל פנים שאותיות א"ל הוא שם אל שיש בב' פנים דעתיקא קדישא הנמשכין משרש אברהם, שב"פ

א"ל במילוי כזה אל"ף למו"ד אל"ף למו"ד, עולה ש"ע נהורין, שיש בפנים של אברהם הנקרא חסד א"ל כל היום, וכל זה נמתק אצל יעקב שהשיג או שם א"ל של אברהם הנ"ל, וכן שם א"ל של יצחק כנ"ל ואז תנצל נפשי.

בן ביתי דף פג: מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

וַיָּבֵא יַעֲקֹב לְזוּזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ פְּנֵן הוּא בַּיִת אֶל הוּא וְכָל הַקָּמָר אֲשֶׁר עִמּוֹ (לה ז)

זיבא יעקב לזוזה אשר בארץ פנען הוא' עצמו מספר זיבא יעקב מבאר שבע וילך חרנה' יחוד הזכירה, 'שתי כתפיו לזכרון' (שמות כה יב) העולה אלף רל"ג, מספר שבריי"ם תרוע"ה, עיין ביחוד אי"ה, יחוד הכתפין (פע"ח יו"כ פ"ב). שמרמז שכמו שיצא בגלות ביחוד זכירה, שלא לשכוח את השם יתברך, כן בא בחזרה ביחוד זה, כי באמת לא שכח רגע אחת.

היכל הברכה' דף ה. מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' וזר זהב' לרבינו יצחק אייזיק מקאמרינא זי"ע

שורש הדין באמירה לגוי בשבת. סימן רמג.

מלאכה, אם לא שיש פקוח נפש, כי איסור דאורייתא אין לו היתר משום חולה וצינה, אבל אחרים אומרים עשה מלאכה לזה, כגון להחם לו בית החורף או בשביל חולה שאין בו סכנה, כי אמירה בעצמו שבות הוא^א, וכיון שאינו נהנה באמירה זאת אלא המלאכה נעשית בשביל אחר, אינו אלא מדרבנן^ב:

זר זהב ~~~~~

אלא איסור דאורייתא, וכן הוא פשטיה דקרא יעשה בצירי, ודוקא כשמוסר לו המלאכה ומצוהו בשבת לעשות אותו בשבת זה אסור מן התורה, וכן הוא בסמ"ג (לאוין, סימן עה) ובספר יריאים (סימן דש), אלא שהסמ"ג דחק עצמו שם, עיין בבית יוסף סוף סימן רמ"ד (ד"ה כתב סמ"ג)^א.

ולפי מה שכתבנו נכונים כל דברי חז"ל, דודאי רבי יונתן לא פליג על פשטיה דקרא לא יעשה בצירי כולל איסור אפילו על ידי אחרים, אלא שמפרש דזה דוקא כשמוסר לו מלאכתו בשבת ומצוה אותו אסור מן התורה, אבל כשהגוי עושה מלאכת ישראל מעצמו אין צריך למחות בידו מן התורה, דהא כתיב לא תעשה בפתח, דוקא אתה לא תעשה אבל אחרים עושין.

והלכה בזה כרבי יונתן נגד רבי יאשיהו, דלא מקשינין יעשה בצירי לתעשה בצירי דששת ימים, כי לרבי יאשיהו למה ליה

דדוקא היקש זה, דהא פשטא דקרא לא יעשה בצירי משמע אפילו על ידי גוי, אלא דסובר רבי יאשיהו דגוי העושה מלאכה מעצמו לישראל גם כן אסור מן התורה, לכך יליף מן תעשה בצירי דבהיתר אין חילוק דכולל הכל, אף לא יעשה כולל הכל, בין שהגוי עושה מעצמו או שמצוה לו, ורבי יונתן לא יליף מן תעשה דששת ימים, ופשטא דקרא לא יעשה משמע דוקא כשמצוה לו לעשות מלאכה, אבל עושה מעצמו אינו אסור, דהא כתיב לא תעשה בפתח אתה דוקא ולא הגוי העושה מעצמו מלאכת ישראל^א.

ומה שאמרו (שבת קנ) אמירה לנכרי שבות, בשביל בהמה בשביל אחר בשביל תינוק^ב, וכך דעת רש"י ז"ל (ע"ה"ת שמות יב טז), וספר יריאים. ודברי רש"י ברורים להלכה דהמצוה לנכרי לעשות לעצמו מלאכה עובר בלאו לא יעשה, וכן דעת הרב אליהו מזרחי (שם על רש"י) והרבה מן הראשונים, עיין ברכ"י (סק"א).

מסגרת השולחן ~~~~~

גוי כאשר ביארנו בהלכות שבת (יט ע"ג). אמנם י"ל שהיא אסמכתא בעלמא, שאם היתה מן התורה לא היו חכמים מתירין לעשותה אף בביתו של גוי, ואף מסרה מע"ש, ולשון לא יעשה הכתוב בתורה מוכיח קצת שהיא דרשה גמורה, ע"כ. ו. רבינו מבאר כאן דלא הוצרך ההיקש לא יעשה לתעשה, אלא לרבי יאשיהו דסובר דגם בגוי העושה מעצמו אסור לישראל וזה נצרך ללמוד מן הפסוק תעשה דכולל הכל, אבל לרבי יונתן דסובר דרק אם מצוה להגוי לעשות אסור, וזה נלמד מלא יעשה דמשמע ע"י אחרים, ולא מצרכינן להיקשא דתעשה ללא יעשה. ז. היינו כיון שמצוה בשביל אחר לא נעשה כשלוחו, ושם אמרינן דאמירה לנכרי שבות, ולא נלמד מהלאו דכל מלאכה לא יעשה, אבל אם מצוה לעשות לעצמו עובר בלאו דכל מלאכה לא יעשה.

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבתינו זי"ע

חנני אלהים וכי יש לי כל (לג יא).

בביתו, אפילו לא מטה ושלחן. השיב לו רבנו, וכבודו למה אין לו פאן שלחן וכסא. אמר לו האורח אני הרי עובר ארץ פאן. השיבו רבנו בנחת, אף אני אינני אלא עובר ארץ פאן, ולמה לנו לך דאג דאגת מחור, פלום פבר תקנו את היום. פשהלך האורח אמרה הרבנית לרבנו, אבקש ממך לא להזמין עוד אורחים בביתנו, הלא בנשה היא לקבל אורחים גדלי דלות פזו. ענה לו רבנו: הרי פבר פמה שנים, שפאני עמל על הדלות הזה, ועדן את מתבשלת פנה.

מקסה וקשור פי התבשילתי שלא להטמין חמין. ומפל מקום הנה רבנו יושב ולומד ועוסק בעבודת השם ותבנד, פאלו לו ש כל. ולא פעם ראיתי איך שהיתה אש מלקטת סביבותיו, ופגנו הנה בוערים פלפידים.

וכן מספר, שפעם נדמן אל רבנו אחד מן הרבנים החשובים, ולא היה לרבנו פסא להושיבו, פנה לבניו שפביאו שפתי אפנים ונשימו אפן שלישית על גביהן וככה ישבו. תמה הרב האורח ואמר: אפטר בעל בית תלמיד חכם אין לו כל החיטים

ספרה הרבנית מחברתה הקדושה של רבנו הגאון הקדוש רבי יצחק? היתה? חייאל מקאמרינא זי"ע, איך היה רבנו מפשט מפל חייו דהאי עלמא, והיה דבוק פחי עולמים, וכה ספרה: סבלנו עניות ונדקרות, ולא פעם רעבנו ממש ללחם. ופעמים רבות לא היה לנו אפילו פרוטה בבית פדי להקין צרכי שבת, ומפיון שהתבשילתי שהשלחן המקסה מפה פחורה לכבוד שבת קדש יעמד ריק, ולכן שפתי שפתי לבנים במקום החלות, וכסיתי אותן במפה ריקומה, ולמאפיה שלחתי סיר מלא מים

עטרת החסידות

מספרי רבותינו הקדושים ז"ע

הרה"ק רבי דוב בער בן רבי אברהם המגיד ממעזריטש זצוק"ל י"ט כסליו תקל"ג

אור תורת החסידות

כמו שבענין המצות צריכין ידיעות מציאות האורות, כן בכל דברים גשמים, לידע היאך לקדש עצמו במותר לו, ולהעלות מכל דברים רמיזא דחכמתא וליחד עם כל דברים גשמים, בסוד 'אתקשטת בקישוטין דלא הוי' (זוהר משפטים צה.), ואם תזכה לטהר נפשך באמת לרצון הבורא ולא לשום דבר בעולם, ותזכה להיות מרכבה לשכינה, אזי בכל פעולות אפילו גשמיות תפעול למעלה עניינים רמים ונוראים, אשר אסור זה להעלות על הכתב, כי לאו כולא עלמא כדאי לזה, וזה תזכה אחר שתתאבק בעפר רגלי הצדיקים תלמידי מרן הבעש"ט ותלמידי תלמידיו האמיתים, אם יהיה נפשך מטהר ותהיה כדאי, אזי מכל תנועתם תבין דרכי תורה ועבודה ויחודים, **כי יש בזה אלף אלפים ורבי רבבות דרכים אשר גילה לנו הבעש"ט ותלמידיו איש אלהי קדוש מוהר"ר דוב בער [ממעזריטש] נב"מ,** ואסור זה להעלות על הכתב, אלא כל אחד לפי זכות נשמתו ישיג בזה דברים רמים, ... אלא יהיה במחשבה כל הדברים והיחודים בעניינים האלו, כי 'במחשבה אתברירו' (זוהר פקודי רנד.), אם תזכה להיות מרכבה אליו, ותטהר מחשבתך ותקיים 'אשרי איש שלא ישכחך' (מוסף ר"ה), ותשמע צדיקים אמיתים, אזי יאר אור אלהי עליך ותבין כל הדברים אשר הם כבשונו של עולם.

ואתם אחיי וריעי ובני, אם הרב אלהי קדוש מוהר"ר דוב בער [ממעזריטש] היה מייחד בכל הדברים, לא היה חלילה כוונתו הקדושה למשלים, ואם היה אומר באיזה פעם משל (ראה 'ליקוטי יקרים' אות קלו - קס), מי יודע באיזה עולם דיבר, אם בחכמה דעשיה או דיצירה, ויש בזה הרבה לדבר, והמשכיל יבין.

'היכל הברכה' בראשית ל.

על ידי הצדיקים נמשך פעולת השגחה לכל בית ישראל

וכיון שעל ידי הצדיקים נמשך פעולת השגחה לכל בית ישראל, לכן למטה הזהר בגחלתן שנשיכתן נשיכת שועל עקרב שרף (מו"ק טז.), ולמעלה הם ממליצין תמיד טוב על בית ישראל ומבטלין הגזירות רעות, ותגזור אומר ויקם (איוב כב כח), כי כיון שכל אור השגחה נמשך על ידם על בית ישראל, גם פעולת השגחה על ידם להעניש ולהשכיר, מאן מלכי רבנן (גיטין סב.), מי מושל בי צדיק 'צדיק מושל ביראת אלהים' (ש"ב כג ג), כי כשעבדו הצדיקים ממליכין השכינה בכל עת ורגע על כל אבר ואבר, אזי הקב"ה נותן להם המלוכה, פעולת ההשגחה להעניש ולהשכיר מדה כנגד מדה, **ידוע מדברי רבינו מוה"ר הקדוש דוב בער המגיד [ממעזריטש] זל"ה,** ובכל דור ודור נשתנה הנהגות הצדיקים, לפי נטיית נפשם לחסד ולגבורה.

'היכל הברכה' בראשית לו:

אתקשטת בקישוטין דלא הו

ודע שהברורים נתבררין בכל יום על ידי תפלה ותורה ומצוה, ועל ידי יחודים קדושים שמייחדין

בכל דבר, אכילה ושתייה ומ"מ ול"ט מלאכות, כמו שהשיב משיח למרן הקדוש הריב"ש טוב, בעת שיתפרסם למודך ויתגלה בעולם ויפוצו מעינותך חוצה מה שלמדתי אותך והשגת, ויכולו גם המה לעשות יחודים כמותך, ואז יכלו כל הקליפות ויהיה עת רצון וישועה, וכמו שאמר **רבינו הקדוש מוהר"ר דוב בער [ממעזריטש] זל"ה** 'אתקשטת בקישוטין דלא הוי' (זוהר משפטים צה.), כי תורה ומצות הם 'קישוטין דהו', אבל כשמעלין מדרגות התחתונות מדצ"מ על ידי יחודים, זהו 'קישוטין דלא הוי', והשכינה אתקשטת בהו, והן עולין כל הברורין ליסוד בנימין צרור החיים.

'היכל הברכה' דברים קסב.

קשת של אש

פעם אחת עמד מורי ורבי רבינו יהושע העשיל מאפטא בתוך הקהל יראים, ואמר שהוא אינו מאמין לעצמו אפילו רגע, ובפרט 'ליונגע לייט' (אברכים) של דור זה אפילו לזקנים, ועמד שם זקן אחד מגיד מבארנאו ששימש את **רבינו הקדוש מוהר"ר דוב בער [ממעזריטש],** וזכה לראות קשת של אש על רבינו בעת התפילה, והיה בן תשעים שנה, ואמר לזה המגיד אני מאמין שלא יסוג אחר אבל לא לאחר.

'נתיב מצותיך' אמונה ה ב

מעין עולם הבא

אחרי [היבעל שם טוב] קם **רבינו הקדוש קדוש קדשים רבינו דוב בער [ממעזריטש]** המאיר לארץ, והיה לו שלוש מאות תלמידים כולם בעלי רוח הקודש אמיתי, ועליו עמדו נחשים ועקרבים בלי שיעור עד שהסיתו גם לגדולי הדור והיה ריב ומחלוקת מה שלא היה בזמן קרח, וכל זה הסיבה על ידי שהצדיק הולך בכל יום ממדריגה למדריגה עומדים עליו נחשים ועל ידם נקרעו כל הדינים ממנו, **עד שנתגלה לו אור עליון מעין עולם הבא לילך מעולם ועד עולם מדרגות גדולות,** כי בודאי מי שהולך עם זבל וקש ותבן לא יעמו עליו ליסטים והולך בשלום עם זבל שלו המריח, אבל ההולך באבנים יקרות כמה רוצחים וליסטים עומדים עליו.

'נתיב מצותיך' היחוד ד ד

כסא השכינה

כמו שאמר **רבינו קדוש קדשים מלאך אלקים ממש חיות נפשנו רבינו דוב בער מראוונע [המגיד ממעזריטש],** שעסק כמה שנים עד שטיהר לגמרי מדה אחת, ואח"כ ישב ועסק עד שהעביר חשך ודין רע של מדה אחרת, **עד שזכה ונעשה כסא השכינה ממש,** והוא עבודה קשה לקבל כל כך חשכות ומרירות וטילטול וצער וגלות ודוחק ועוני וביזיונות וחלישות דעת ממש עד עפר עד שיזכה לנועם אור עליון באמת, בלתי טעות מקליפות נגה, כי הרבה טעות ומטעין יש בעולם וצדיקייא אתכפין קמיהו.

'נתיב מצותיך' התורה א ט

גודל ענותנותו

ומעשה היה בימי איש אלקים הגאון אלוקי מורינו ורבינו דוב [ממעזריטש] שנתקרב אליו איש אחד עשיר מופלג וירד מנכסיו ונעשה עני, ושאל לו

הסיבה, והשיב, עד כעת עמדת בצפון, וכשקרכת עצמך להפיק חכמה, נכנסת לדרום ונתרחקת מצפון, וירדת נכסיד, ובאמת **הקדוש רבינו מרוב ענוה שלו השיג כך,** כי באמת כשמקרבין עצמו לצדיק צריכין להיות בביטול והכנעה אין ממש ובאהבה גדולה, ושם במדת אין לית שמאלא בההוא עתיקא כולא ימינא, והצפון והדרום כלולין יחד עד אחד, כי שם האחדות הגמור יכולין להמשיך עושר וחכמה מאחדות הפשוט, וזה העשיר לא נתבטל במידת אין לפני רבינו הקדוש וירד מנכסיו, **ורבינו מרוב ענוה שלו כידוע גודל ענוה שלו,** לא אמר לו אלא ברמז.

'היכל הברכה' במדבר ה:

תפילה

וידוע ממורינו ורבינו ר' בער [ממעזריטש] על מאמר חז"ל (סנהדרין טד.) דתפסוה ליצר ולא אשתכח בעיתא בת יומא, כי בעיתא קאי על תפלה כי כשנתבטל היצר לא היה התלהבות לתפלה, כי עיקר התפילה דביקות והתלהבות אש להבת שלהבת, ולא שיצעקו כמו קורא בשדה צעק לבם אל ה'.

'אוצר החיים' במדבר קלד.

מחלוקת

ואמר **הקדוש רבינו דוב [ממעזריטש]** שמיים שנחלקה מלכות בית דוד, אין לך אדם שיאמר שום חידוש בתורה שלא יהיה מנגד נגדו, אפילו אינו בנמצא כאן הוא מעבר לים בוודאי, כידוע.

'היכל הברכה' הקדמה

דרך הצדיק

כמו שאמר **אדונינו המלך רבינו הקדוש מוהר"ר דוב בער [ממעזריטש]** זכותו יגן עליו ועל כל ישראל, 'כלי צדיק יערום' כל ערמות של עולם הזה, 'יעשה בדעת' ברוח הקודש, 'וכסיל יפרושי' אף פרישות של הוא 'אולת' (משלי יג טז).

'נוצר חסד' פ"ג מ"ז

בגנות הגאון

כמו ששמעתי בשם **רבינו רבי בער ממעזריטש זל"ה** ששא אצלו ישראל נאה, והבין רבינו זל"ה שהוא מלא וגדלות וגאון, ולא היה לו שום ביטול לפניו, אמר לו ראה שיש לפני ביתי הר קטן של זבל, אם בא אצלי ישראל נאה ומניח שם הפסולת שלו גם כן אצל הזבלים שלפני ביתי, מוטב, ואם לאו, הרי לקח חצי גם הפסולת שלי, והבן.

'זקן ביתו' ח"א מ"ד אופן טז

עדות המגיד על תורת רבינו המהרי"א זיע"א

כתבתי בחצות הלילה ואח"כ למדתי גמרא, ונפל עלי שינה וישנתי וראיתי את **רבינו הקדוש מוהר"ר דוב בער [ממעזריטש] זל"ה,** ומרוב שמחתי דחקתי ונכנסתי ואמרתי רבינו הקדוש ילמדנו אורחות חיים ואמר וכו', ואח"כ שאלתי אתו על ענין חידושי שאני מחדש בתורה, והשיב טוב ומקובל למעלה, ואמר לי כמה דרכים וחידושים בעניני חסירות ויתירות וחזרתי לפניו, אעפ"כ שירדתי לזה העולם נשכח ממני הכל בעווני. **'היכל הברכה' דברים קעה:**

כל ספרי רבותינו הקדושים מקאמרנא ~ מבצע מיוחד כל שבוע ~ השיבוע 'אור עינים' 25 ט"ה

היכל הברכה • אוצר החיים • זוהר הי • דמשק אליעזר • עשירית האיסה • נוצר חסד • נתיב מצותיך • כתם אופיר • פני זקן • היכל השיבועית • אור עינים • מצות עומר • שבת שלום ומבורך • זאת הברכה • אוצר הברכה • אמרי קודש • שלטת הקודש • סידור קאמרנא • היכל קאמרנא •

בבית מדרשינו עטרת שלום קאמרנא רח' ארזי הבירה 48 ירושלים בין השעות: 8:00 - 3:30

יש אפשרות למשלוחים לכל הארץ. לפרטים: 074-7962080 שלווחה 5